NORAKSTS
Lieta Nr.A42565508
A01443-10/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 27.janvārī

Administratīvās rajona tiesas
tiesnese A.Pāvele,

piedaloties pieteicēja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Grantiņi 1" pilnvarotajai pārstāvei *B.G.*,
atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes – Autotransporta inspekcija - pilnvarotajai pārstāvei *D.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Grantiņi 1" (reģ.Nr.44601002817) (turpmāk arī – pieteicēja) sūdzības par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2008.gada 7.aprīļa lēmuma Nr.162 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 27.novembrī Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vecākais inspektors *E.K.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA407130, kurā konstatēts, ka 2007.gada 27.novembrī plskt.10:50 autovadītājs *J.G.* vadīja SIA „Grantiņi 1" piederošo kravas transportlīdzekli Volvo FH12, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, veicot iekšzemes kravas (papīrmalka) pašpārvadājumu maršrutā no Tirzas pagasta uz Rīgu pavadzīme ABR Nr.358305. Veicot transportlīdzekļa pārbaudi autoceļa Rīga-Veclaicene 23.km Rīgas virzienā, tika konstatēts pārkāpums – transportlīdzeklim nav veikta periodiskā tahogrāfa pārbaude. Pēdējā tahogrāfa pārbaude veikta 2005.gada 18.septembrī.

2008.gada 2.janvārī Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītājs izskatot 2007.gada 27.novembra administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA407130 pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA407130 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums), ar kuru SIA „Grantiņi 1" uzlikts naudas sods Ls 700 apmērā par Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas Nr.3821/1985 „Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" (turpmāk arī – Regula 3821/1985) 1.pielikuma VI daļas 3.punkta pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{4}panta divpadsmitajā daļā.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam pieteicējs 2008.gada 6.martā iesniedza sūdzību Autotransporta inspekcijas vadītājam, lūdzot atcelt Sākotnējo lēmumu.

Autotransporta inspekcijas vadītājs izskatot SIA „Grantiņi 1" sūdzību 2008.gada 7.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.162 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu.

[2] 2008.gada 9.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Grantiņi 1" pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu.

2007.gada 10.decembrī pieteicējs sagatavoja un iesniedza Autotransporta inspekcijai savus paskaidrojumus un apsvērumus par pārbaudē konstatēto pārkāpumu.

Autotransporta inspekcijas Kontroles daļa rakstisku atbildi uz pieteicēja paskaidrojumiem nesniedza un papildus dokumentus nepieprasīja, līdz ar to pieteicējs pieņēma, ka ir iesniedzis visu nepieciešamo informāciju, lai Autotransporta inspekcija varētu pilnvērtīgi un vispusīgi izvērtēt lietas apstākļus un pieņemt objektīvu lēmumu. Saņemot Sākotnējo lēmumu pieteicējs secinājis, ka tas pieņemts neievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, nav ņemts vērā pieteicēja viedoklis un tas nav arī argumentēti noraidīts, tāpat nav izdarīti lietderības apsvērumi.

2007.gada 24.aprīļa Ministru kabineta noteikumi Nr.279 „Noteikumi par izņēmumiem, kad nepiemēro Eiropas Parlamenta un padomes 2006.gada 15.marta Regulu (EK) 561/1006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr.3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EKK) Nr.3821/85" (turpmāk arī – Noteikumi Nr.279) 2.punkts paredz, ka Regulu (EK) Nr.561/2006 nepiemēro un papildus Regulas (EK) Nr.561/2006 3.pantā minētajiem uzņēmumiem ar transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites reģistrācijas kontrolierīci var neaprīkot transportlīdzekļus, ja tiek veikts iekšzemes pārvadājums ar transportlīdzekli, kas minēts Regulas (EK) 561/2006 13.panta 1.punkta „a", „ b", „c", „d", „g", „h", „i", „j", „k", „l", „m", „n", „o" un „p" apakšpunktā. Savukārt Noteikumu Nr.279 4.punkts nosaka, ka par regulas (EK) Nr.561/2006 13.panta 1.punkta "b", "c" un "d" apakšpunktā minēto transportlīdzekļa bāzes vietu uzskata transportlīdzekļa stāvvietu, kas piemērota transportlīdzekļa ilglaicīgai novietošanai un atrodas tās fiziskās vai juridiskās personas valdījumā, kas veic pārvadājumu, vai attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai ir noslēgts līgums par attiecīgā transportlīdzekļa novietošanu.

Pieteicējs 2007.gada 7.maijā ir noslēdzis līgumu par transportlīdzekļa novietošanu, ar kuru AS „VIRŠI-A" piešķir tiesības pieteicējam tās īpašumā un turējumā esošos transportlīdzekļus bez atlīdzības novietot AS „VIRŠ-A" degvielas uzpildes stacijās, kuras noteiktas līguma pielikumā Nr.1. Transportlīdzekļa Volvo FH12 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* bāzes vieta noteikta DUS „Asni", Inčukalna pagasts, Rīgas rajons.

Autotransporta inspekcija transportlīdzekli Volvo FH12 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* apturēja autoceļa Rīga –Veclaicene 23.km, virzienā uz Rīgu, tātad transportlīdzeklis atradies ceļā no savas bāzes vietas DUS „Asni", Inčukalna pagastā, Rīgas rajonā uz Rīgu, Atlantijas ielu 27, kas kā piegādes vieta noteikta pavadzīmē Nr.ABR358305.

Transportlīdzeklis Volvo FH12 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* tiek izmantots pieteicēja pamatdarbības – mežsaimniecības, nodrošināšanai un tā izmantošana atbilst gan Regulas Nr.561/2006, gan Noteikumu Nr.279 prasībām.

Ministru kabineta 2007.gada 24.jūlija noteikumi Nr.517 „Autopārvadājumu kontroles kārtība" (turpmāk arī – Noteikumi Nr.517) 12.punkts paredz, ka autotransporta inspekcijas kontrolieris, kontrolējot transportlīdzekļus, kuri piedalās ceļu satiksmē, pārbauda transportlīdzekļa vadītāja apliecību, transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentus un attiecīgajam autopārvadājumam nepieciešamos autopārvadājumus regulējošajos normatīvajos aktos noteiktos dokumentus.

Autotransporta inspekcijas kontrolieris bija tiesīgs pieprasīt un iepazīties ar visiem nepieciešamajiem dokumentiem, tomēr Noteikumi Nr.517 neparedz tahogrāfa derīguma pārbaudi, līdz ar to nav saprotams, kādu iemeslu dēļ, kontrolieris nav pieprasījis visus nepieciešamos dokumentus un nav veicis to detalizētu pārbaudi, bet gan fiksējis tikai tahogrāfa derīguma termiņa notecējumu.

[3] 2008.gada 16.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Autotransporta inspekcijas (turpmāk arī – atbildētājs) rakstveida paskaidrojumi, kuros atbildētājs norāda, ka pieteikumam nepiekrīt un to neatzīst.

Pieteicējam uzlikts minimālais naudas sods – Ls 700, kāds paredzēts par LAPK 149.[4]panta divpadsmitajā daļā noteiktā pārkāpuma izdarīšanu, līdz ar to, kaut arī lēmumā nav vērtēti lietderības apsvērumi, piemērotais sods atzīstams par samērīgu un atbilstošu pārkāpumam, jo šajā gadījumā minimālā soda samērīgumu jau izvērtējis likumdevējs.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.279 6.2.apakšpunktu, ja transportlīdzekļa vadītājs darba un atpūtas laika uzskaitei neizmanto reģistrācijas kontrolierīci atbilstoši Padomes 1985.gada 20.decembra Regulai (EEK) Nr.3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, tad savu darba laiku kalendāra nedēļā un informāciju par pārvadājumu transportlīdzekļa vadītājs reģistrē saskaņā ar šo noteikumu pielikumu. Pārskats par kārtējo nedēļu atrodas transportlīdzeklī.

Kontroles laikā netika uzrādīti, kā arī uz lietas izskatīšanu netika iesniegti dokumenti, kas apliecinātu veikto pārvadājumu atbilstību izņēmumam, kā arī pārskats par kalendāra nedēļu.

Saskaņā ar Padomes 2006.gada 15.marta Regulas Nr.561/2006 (turpmāk arī – Regula Nr.561/2006) 10.panta otro punktu, transporta uzņēmums organizē 1.punktā minēto transportlīdzekļu vadītāju darbu tā, lai transportlīdzekļu vadītāji varētu ievērot Regulu Nr.3821/85 un šīs Regulas II nodaļu. Transporta uzņēmums dod transportlīdzekļu vadītājiem atbilstīgus norādījumus un veic regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka tiek ievērota Regula Nr.3821/85 un šīs regulas II nodaļa.

Iepriekš minētie noteikumi netika ievēroti – pēdējā tahogrāfa pārbaude tika veikta 2005.gada 18.septembrī, līdz ar to, pārkāpti darba un atpūtas laika režīma reglamentējošie noteikumi.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pilnvarotā pārstāve uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu pilnā apjomā pamatojoties uz pieteikumā tiesai norādītajiem apstākļiem.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto.

Motīvu daļa

[6] Ņemot vērā lietā esošos dokumentus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms, bet atbildētāja pieņemtais lēmums atceļams.

[7] Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē turpmāk minēto.

[7.1] 2007.gada 27.novembrī plkst.10:35 Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vecākais inspektors *E.K.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA407130, par to, ka pieteicējam piederošā automašīna VOLVO FH12, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* un piekabe ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* pārvadāja papīrmalku (pavadzīme ABR 358305) ar automašīnu, kas aprīkota ar tahogrāfu, kuram nav veikta periodiskā pārbaude. Pēdējā pārbaude veikta 2005.gada 18.septembrī. Protokolā norādīts, ka pieteicējs pārkāpis Regulas 3821/85 1.pielikuma VI daļas 3.punktu par ko atbildība paredzēta LAPK 149.[4]panta divpadsmitajā daļā.*(lietas 24.lapa).*

Protokolam pievienots transportlīdzekļa vadītāja paskaidrojums, kurā norādīts, ka licences kartiņa ir derīga, domājis, ka tā ir kopā ar tahogrāfu *(lietas 52.lapa).*

[7.2] 2008.gada 2.janvārī Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītājs pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA407130, ar kuru SIA „Grantiņi 1" uzlikts naudas sods Ls 700 apmērā par Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas Nr.3821/1985 „Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" 1.pielikuma VI daļas 3.punkta pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{4}panta divpadsmitajā daļā *(lietas 26.lapa).*

[7.3] SIA „Grantiņi 1" 2008.gada 3.martā Autotransporta inspekcijas vadītājam iesniedza sūdzību par Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2008.gada 2.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA407130 *(lietas 58.lapa).*

[7.4] Autotransporta inspekcijas vadītājs, izskatot pieteicēja sūdzību, 2008.gada 7.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.162, ar kuru atstāja negrozītu Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītājs 2008.gada 2.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA407130 *(lietas 28.-30.lapa).*

[7.5] 2007.gada 7.maijā starp pieteicēju un SIA „Virši-A" noslēgts līgums par transportlīdzekļu novietošanu, ar Pielikumu Nr.1 *(lietas 11.,12.lapa).*

[7.6] 2007.gada 16.oktobrī pieteicējs iegādājies izstrādei cirsmu *(lietas 14. – 19.lapa).*

[7.7] 2007.gada 27.novembrī sastādīts kravas pārvadājumu kontroles akts Nr.064071. Pārbaudes laikā konstatēts, ka nav veikta tahogrāfa pārbaude *(lietas 51.lapa).*

[8] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis LAPK 149.^{4}panta divpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[9] LAPK (*redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī*) 149.^{4}panta divpadsmitā daļa noteica, ka par norīkojuma došanu lietot transportlīdzekli, neievērojot transportlīdzekļu vadītājiem noteikto darba un atpūtas laika režīmu, vai darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu - uzliek naudas sodu personai, kas atbildīga par transportlīdzekļu ekspluatāciju, no simt līdz simt piecdesmit latiem, bet juridiskajai personai - no septiņsimt līdz tūkstoš latiem.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par 149.^{4}panta divpadsmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, konkrētajā gadījumā nepieciešams konstatēt, ka ir pārkāpti darba un atpūtas laika režīma un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumi.

LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši tā paša panta otrajā daļā cita starp noteiktajam, šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar citu personu paskaidrojumiem un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Ievērojot citētajās tiesību normās noteikto, par pierādījumiem izskatāmajā lietā var kalpot protokols *(lietas 24.-25.lapa),* kravas pārvadājumu kontroles akts Nr.064071 *(lietas 51.lapa),* 2007.gada 27.novembra pavadzīme Nr.ABR 358305 *(lietas 21.lapa)*, pieteicēja sūdzība par sākotnējo lēmumu *(lietas 58.lapa)*, pārskats par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā *(lietas 22.lapa)*, līgums par transportlīdzekļu novietošanu, ar Pielikumu *(lietas 11.,12.lapa),* cirsmas pirkšanas-pārdošanas līgums *(lietas 14. – 15.lapa.)* un ciršanas apliecinājumi *(lietas 16.-19.lapa).*

Atbilstoši LAPK 244.pantā noteiktajam, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[10] Tiesa atzīst, ka vispirms ir nepieciešams pārbaudīt, vai pieteicējam piederošais transportlīdzeklis bija aprīkojams ar tahogrāfu.

[10.1] Digitālā kontrolierīce (tahogrāfs) ir elektroniska kontroles ierīce, kas ieraksta un saglabā transportlīdzekļa apkalpes locekļa aktivitātes digitālā formātā, kā, piemēram, transportlīdzekļa ātrumu, atrašanās vietu, kustības un stāvēšanas ilgumu (*http://www.sam.gov.lv/satmin/preview/?cat=89&action=print*).

Tahogrāfs ir transportlīdzekļa tehnisko izmaiņu reģistrācijas līdzeklis, kas ir paredzēts nepārtrauktai indikācijai, kustības ātruma, transportlīdzekļa nobraukuma, vadītāja darba un atpūtas laika periodu reģistrācijai automātiskā režīmā (*www.tahograf.lv*).

[10.2] Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.466 „Noteikumi par transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati un tehnisko kontroli uz ceļiem" (turpmāk – Noteikumi Nr.466) Pielikuma 106.1. apakšpunktu M_2, M_3, N_2 un N_3 kategorijas transportlīdzekļiem jābūt aprīkotiem ar ekspluatācijai derīgu un sertificētu kontrolierīci (turpmāk – tahogrāfs) atbilstoši normatīvajos aktos par transportlīdzekļa aprīkošanu ar vadītāja darba un atpūtas laika, braukšanas attāluma un ātruma reģistrēšanas kontrolierīci noteiktajām prasībām.

Lietā nav strīda par to, ka vispārējā gadījumā tādi transportlīdzekļi kā pieteicējam piederošais un ko izmanto kravu pārvadāšanai ir aprīkojami ar tahogrāfu.

[10.3] Regulas Nr.3821/85 3.panta pirmā daļa (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma konstatēšanas laikā) noteica, ka reģistrācijas kontrolierīces uzstāda un izmanto dalībvalstīs reģistrētajos transportlīdzekļos, ko izmanto pasažieru vai kravu autopārvadājumiem, izņemot transportlīdzekļus, kas minēti Regulas Nr.561/2006 3.pantā.

Regulas Nr.561/2006 3.pantā noteikts, ka šī regula neattiecas uz:

a) transportlīdzekļiem, ko izmanto regulāriem pasažieru pārvadājumiem, ja minētajā pakalpojumā ietvertā maršruta garums nepārsniedz 50 kilometrus;

b) transporta līdzekļiem, kuru maksimālais atļautais ātrums nepārsniedz 40 kilometrus stundā;

c) transportlīdzekļiem, kas pieder vai ko bez transportlīdzekļa vadītāja nomā bruņotie spēki, civilās aizsardzības dienesti, ugunsdzēsības dienesti vai sabiedriskās

kārtības uzturēšanas spēki, ja pārvadājuma veikšana izriet no šo dienestu uzdevumiem un ir to kontrolē;

d) transportlīdzekļiem, ko izmanto ārkārtas situācijās un glābšanas operācijās, tostarp transportlīdzekļiem, ko izmanto humānās palīdzības kravu nekomerciāliem pārvadājumiem;

e) specializētiem transportlīdzekļiem, ko izmanto medicīnas vajadzībām;

f) specializētiem avārijas transportlīdzekļiem, kas darbojas 100 km rādiusā ap to bāzes vietu;

g) transportlīdzekļiem, ko testē uz ceļa tehniskās attīstības, remonta vai uzturēšanas nolūkā, kā arī jauniem un pārbūvētiem transportlīdzekļiem, kas vēl nav ekspluatācijā;

h) transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām ar maksimālo pieļaujamo masu, kas nepārsniedz 7,5 tonnas, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem kravu pārvadājumiem;

i) komerciāliem transportlīdzekļiem, kam ir vēsturisks statuss saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie tiek ekspluatēti, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem pasažieru vai kravu pārvadājumiem.

Tiesa konstatē, ka uz izskatāmo gadījumu neattiecas neviens no citētajā tiesību normā noteiktajiem izņēmumiem.

[10.4] Regulas Nr.3821/85 3.panta 2.punkts paredz, ka dalībvalstis var noteikt, ka šī regula neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas minēti Regulas Nr.561/2006 13.panta 1. un 3.punktā (turpmāk - Izņēmums).

Atbilstoši Noteikumu Nr.279 2.punktam Regulu (EK) Nr.561/2006 nepiemēro un papildus regulas (EK) Nr.561/2006 3.pantā minētajiem izņēmumiem ar transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites reģistrācijas kontrolierīci var neaprīkot transport-līdzekļus, ja tiek veikts iekšzemes pārvadājums ar transportlīdzekli, kas minēts regulas (EK) Nr.561/2006 13.panta 1.punkta "a", "b", "c", "d", "g", "h", "i", "j", "k", "l", "m", "n", "o" un "p" apakšpunktā.

Saskaņā ar Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktu, nodrošinot, ka netiek apdraudēti 1.pantā izklāstītie mērķi, katra dalībvalsts var savā teritorijā vai, ar attiecīgās valsts piekrišanu, citas dalībvalsts teritorijā pieļaut izņēmumus attiecībā uz 5. līdz 9.pantu un piemērot šādus izņēmumus saskaņā ar individuāliem nosacījumiem, izņēmumus attiecinot uz pārvadājumiem ar transportlīdzekļiem, kurus izmanto vai bez transportlīdzekļa vadītāja nomā lauksaimniecības, dārzniecības, mežsaimniecības, zemkopības un zivsaimniecības uzņēmumi, lai preces, kas saistītas ar to komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no to komercdarbības.

Pieteicējs uzskata, ka izskatāmajā gadījumā ir piemērojams citētajā tiesību normā minētais Izņēmums, tādēļ pieteicējam piederošā transportlīdzekļa vadītājam nav bijis pienākuma lietot tahogrāfu un transportlīdzeklim vispār nav bijis jābūt aprīkotam ar tahogrāfu, līdz ar to nav bijis nepieciešams veikt arī transportlīdzeklī uzstādītā tahogrāfa periodisko pārbaudi.

[10.5] Tādējādi, lai piemērotu Izņēmumu, ir jākonstatē visi Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktā norādītie priekšnosacījumi, proti, ka transportlīdzekli izmanto mežsaimniecības uzņēmums, lai preces (kokmateriālus), kas saistītas ar tā komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no tā komercdarbības. Ja netiek konstatēts vismaz viens no uzskaitītajiem priekšnosacījumiem, Izņēmuma piemērošanai nav tiesiska pamata.

[10.6] Tiesa konstatē, ka Meža nozares normatīvie akti tiešā veidā neregulē uzņēmējdarbības veikšanu. Uzņēmējdarbību regulē Komerclikums, Civillikums un citi

likumi, kā arī Latvijas Republikai saistošās starptautisko tiesību normas. Termina „mežsaimniecības uzņēmums" skaidrojums normatīvajos aktos nav atrunāts, kā arī nav noteiktas prasības uzņēmuma atzīšanai par mežsaimniecības uzņēmumu. Mežsaimniecības apraksts iekļauts Zemkopības ministrijas izstrādātajās „Meža un saistīto nozaru attīstības pamatnostādnēs" (apstiprinātas ar Ministru kabineta 2006.gada 18.aprīļa Rīkojumu Nr.273): „Mežsaimniecība ietver meža zemes apsaimniekošanu pilnā meža audzēšanas ciklā, meža produkcijas sagatavošanu un tirdzniecību. Meža produkcija ir materiāla (kokmateriāli (koksne kā izejviela), sēnes, ogas u.c.) un nemateriāla (meža bioloģiskā daudzveidība, rekreācijas iespējas un pakalpojumi, galvenokārt meža aizsargājošās funkcijas u.c.). No ekonomiskā viedokļa meža galvenā produkcija ir kokmateriāli. Apaļie kokmateriāli ir mežsaimnieciskās ražošanas produkts un pamats mežrūpniecībai, tāpēc mežsaimniecību bieži definē šaurākā nozīmē - mežsaimniecība ietver mežkopību (meža atjaunošana un apsaimniekošana), mežizstrādi (koksnes sagatavošana un pievešana) un apaļo kokmateriālu tirdzniecību". Tādējādi par mežsaimniecības uzņēmumu būtu uzskatāms uzņēmums, kurš veic jebkuru sistemātisku, patstāvīgu mežsaimniecības darbību. Uzņēmuma saimnieciskās darbības veidu nosaka uzņēmējdarbības veicējs. Uzņēmuma saimnieciskās darbības veidu klasificē atbilstoši Saimniecisko darbību statistiskai klasifikācijai NACE 2.red. (*www.csb.gov.lv.*), kas ir izstrādāta un apstiprināta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 20.decembra Regulu (EK) Nr.1893/2006.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra datu bāzē (Komercreģistrā) ietvertajām ziņām pieteicēja darbības veidi ir: mežizstrāde, mežsaimniecība un kokmateriālu sagatavošana un ar mežsaimniecību un kokmateriālu sagatavošanu saistītie pakalpojumi.

Pieteicējs ir norādījis, ka konkrētajā gadījumā pieteicējs ir uzskatāms par mežsaimniecības uzņēmumu, tika pārvadāts pieteicējam piederoši kokmateriāli no to iegūšanas vietas (cirsmas), kas ir pieteicēja komercdarbības veids un pārvadājums bija 100 km rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas.

Tiesas ieskatā ar lietas materiāliem ir pierādīts fakts, ka iesniedzēja nodarbojas ar kokmateriālu (apaļkoku) pārvadājumiem, izmantojot speciālo transportu. Šādus apstākļus apstiprina lietā esošie pierādījumi - protokols *(lietas 50.lapa),* kravas pārvadājumu kontroles akts Nr.064071 *(lietas 51.lapa),* 2007.gada 27.novembra pavadzīme Nr.ABR 358305 *(lietas 21.lapa)*, pārskats par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā *(lietas 22.lapa)*, līgums par transportlīdzekļu novietošanu, ar Pielikumu *(lietas 11.-12.lapa)* un cirsmas pirkšanas – pārdošanas līgums ar ciršanas apliecinājumiem *(lietas 14.-19.lapa).*

Tādējādi tiesas ieskatā pieteicējs ir uzskatāms par mežsaimniecības uzņēmumu, jo mežizstrāde (koksnes sagatavošana un pievešana) ietilpst mežsaimniecības procesā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka nav pamatots iestādes arguments, ka uz pieteicēja veiktajam pārvadājumam Izņēmums nav attiecināms tādēļ, ka pieteicējs nav uzskatāma par mežsaimniecības uzņēmumu.

[10.7] Atbilstoši Noteikumu Nr.279 1.punktam, noteikumi nosaka to pārvadājumu veidus, kurus veicot nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulu 561/2006.

Saskaņā ar minēto noteikumu 2.punktu Regulu Nr.561/2006 nepiemēro un papildus Regulas Nr.561/2006 3.pantā minētajiem izņēmumiem ar transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites reģistrācijas kontrolierīci var neaprīkot transportlīdzekļus, ja tiek veikts iekšzemes pārvadājums ar transportlīdzekli, kas minēts Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta "a", "b", "c", "d", "g", "h", "i", "j", "k", "l", "m", "n", "o" un "p" apakšpunktā.

Noteikumu Nr.279 4.punkts paredz, ka par Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta "b", "c" un "d" apakšpunktā minēto transportlīdzekļa bāzes vietu uzskata transportlīdzekļa stāvvietu, kas piemērota transportlīdzekļa ilglaicīgai novietošanai un atrodas tās fiziskās vai juridiskās personas valdījumā, kas veic pārvadājumu, vai attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai ir noslēgts līgums par attiecīgā transportlīdzekļa novietošanu.

Savukārt noteikumu 6. un 7.punkts nosaka, ka, veicot pārvadājumu, kas atbilst šo noteikumu 2.punktā minētajiem izņēmumiem, ievēro šādus nosacījumus: transportlīdzekļa vadīšanas ilgums 24 stundu periodā nedrīkst pārsniegt 10 stundas, ievērojot normatīvajos aktos noteiktās vispārējās darba laika organizēšanas prasības; ja transportlīdzekļa vadītājs darba un atpūtas laika uzskaitei neizmanto reģistrācijas kontrolierīci [..], savu darba laiku kalendāra nedēļā un informāciju par pārvadājumu transportlīdzekļa vadītājs reģistrē saskaņā ar šo noteikumu pielikumu. Pārskats par kārtējo nedēļu atrodas transportlīdzeklī, un transportlīdzekļa vadītājs to uzrāda pēc kontroles institūciju amatpersonu pieprasījuma. Nedēļas beigās pārskatu nodod darba devējam. Darba devējs pārbauda ierakstu atbilstību un minēto pārskatu glabā gadu pēc tā apstiprināšanas. Dokumenti (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība, pašpārvadājuma sertifikāts, kravas pavaddokumenti vai citi dokumenti), kas apliecina pārvadājuma atbilstību šajos noteikumos minētajiem attiecīgajiem izņēmumiem, atrodas transportlīdzeklī.

[10.8] Lietā ir pārskats par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā, kas atbilst Noteikumu Nr.279 pielikumā noteiktajam paraugam *(lietas 22.lapa).*

No lietas materiāliem un protokola nav redzams, ka transportlīdzekļa vadītājam bija pieprasīts uzrādīt pārskatu par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā un tas nebūtu uzrādīts, tādējādi tiesai nav pamats uzskatīt, ka transportlīdzeklī nebija minētais pārskats.

No lietas materiāliem redzams, ka pieteicējam ir noslēgts līgums ar AS „Virši-A" par pieteicējam piederošo transportlīdzekļu novietošanu minētajam uzņēmumam piederošajās degvielas uzpildes stacijās. Pieteicējam piederošā transportlīdzekļa bāzes vieta (kas saskan ar noslēgto līgumu) ir uzrādīta pārskatā par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā *(lietas 22.lapa).*

Atbildētāja paskaidrojumos tiesai norādīts, ka saskaņā ar Eiropas Komisijas Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāta skaidrojumu, par bāzes vietu uzskatāma vieta, kur uzņēmums reģistrēts, tātad, uzņēmuma juridiskā adrese. Ja uzņēmumam ir filiāles visā valsts teritorijā un filiāle ir tā vieta, kur parasti atrodas transports un kur sākas un beidzas pārvadājumu maršruti, tad filiāles atrašanās vieta var tikt uzskatīta par bāzes vietu.

Tiesa atzīst, ka iestāde nepamatoti uzskata, ka par transportlīdzekļa bāzes vietu var tikt uzskatīta vienīgi uzņēmuma (vai tā filiāles) juridiskā adrese. Šāds iestādes izdarītais secinājums ir pretrunā ar ārējā normatīvajā aktā noteikto (*Noteikumu Nr.279 4.punkts*), kas noteic, ka par transportlīdzekļa bāzes vietu uzskata transportlīdzekļa stāvvietu, kas piemērota transportlīdzekļa ilglaicīgai novietošanai un atrodas tās fiziskās vai juridiskās personas valdījumā, kas veic pārvadājumu, vai attiecīgajai fiziskajai vai *juridiskajai personai ir noslēgts līgums par attiecīgā transportlīdzekļa novietošanu.* .

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa konstatē, ka pārsūdzētajā Lēmumā norādītais iebildums par neatbilstošu bāzes vietu nav norādīts ne protokolā, ne sākotnējā lēmumā. Administratīvā pārkāpuma lietas materiālos nav fiksēts iebildums par to, ka līgumi par transportlīdzekļa bāzes vietu netika uzrādīti.

Tiesa konstatē, ka lietā nav neviena pierādījuma tam, ka pārbaudes laikā iestādes amatpersona būtu lūgusi transportlīdzekļa vadītājam uzrādīt pārskatu par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā, līgumu par transportlīdzekļa novietošanu pārskatā (par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā) norādītajā bāzes vietā.

Tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietā nav nostiprināti pierādījumi par to, ka pārbaudes laikā pārskats par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā un līgums par pieteicējam piederošā transportlīdzekļa bāzes vietu netika uzrādīts tādēļ, ka tie neatradās transportlīdzeklī. Tādējādi tiesa nevar izslēgt iespēju, ka pārskats par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā un līgums atradās transportlīdzeklī pārbaudes laikā, taču iestādes amatpersona nav lūgusi tos uzrādīt.

Piemērojot administratīvo sodu, visas šaubas ir tulkojamas par labu pie atbildības saucamajai personai.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka izskatāmajā gadījumā pieteicējs no savas puses ir izpildījis normatīvajos aktos noteiktās prasības attiecībā par transportlīdzekļa bāzes vietu. Līdz ar to, nav pamatots pārsūdzētajā Lēmumā norādītais arguments, ka uz iesniedzēja veiktajiem pārvadājumiem Izņēmums nav attiecināms arī tādēļ, ka pārvadājums nav veikts 100 km rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas.

[10.10] Rezumējot minēto, secināms, ka pieteicēja darbībās nav saskatāms Regulas Nr.3821/85 1.pielikuma VI daļas 3.punkta pārkāpums par ko ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.^{4}panta divpadsmitajā daļā (par norīkojuma došanu lietot transportlīdzekli, neievērojot transportlīdzekļu vadītājiem noteikto darba un atpūtas laika režīmu, vai darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu).

Ievērojot to, ka uz pieteicēju ir piemērojams Izņēmums, proti, pieteicēja transportlīdzeklim nav jābūt aprīkotam ar tahogrāfu, tiesai jāpārbauda, vai gadījumā, ja transportlīdzeklim saskaņā ar normatīvajiem aktiem nav jābūt aprīkotam ar tahogrāfu, bet tas ir ar to aprīkots, tahogrāfam ir jāveic periodiskā pārbaude.

[10.11] Tiesas ieskatā tahogrāfa periodiskās pārbaudes mērķis ir nodrošināt, ka transportlīdzekļos tiek izmantotas tādas kontrolierīces, kas objektīvi un pareizi reģistrē datus par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku un citus datus. Proti, pārbaudes mērķis ir konstatēt, ka ierīce darbojas pareizi, lai kontrolējošās iestādes pamatojoties uz ierīcē reģistrētiem datiem varētu pārbaudīt normatīvo aktu prasību ievērošanu.

Ievērojot iepriekš spriedumā konstatēto, ka pieteicējam piederošā transportlīdzeklim nebija jābūt aprīkotam ar tahogrāfu, tiesa secina, ka pieteicējam nebija nepieciešams veikt arī transportlīdzeklī uzstādītā tahogrāfa pārbaudi. Turklāt transportlīdzekļa vadītājs savu darba un atpūtas laiku reģistrēja pārskatā saskaņā ar Noteikumu Nr.279 prasībām.

[11] Izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa konstatē, ka atbildētājs Lēmuma pieņemšanā ir pieļāvis arī procesuālus pārkāpumus.

LAPK 270.panta piektā daļa noteic, ka lietas par administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē, kas nav minētas šā panta trešajā un ceturtajā daļā, izskata, kad ieradies pārkāpuma izdarītājs. Ja pārkāpuma izdarītājs paziņo, ka piekrīt lietas izskatīšanai bez viņa klātbūtnes, vai neierodas 30 dienu laikā pēc protokola sastādīšanas, lietu izskata bez šīs personas klātbūtnes.

No izskatāmās lietas materiāliem, konkrēti, no atbildētāja 2007.gada 5.decembra vēstules Nr.6518 *(lietas 53.lapa)* redzams, ka lietas izskatīšana un lēmuma pieņemšana

bija paredzēta 2007.gada 12.decembrī. 2007.gada 10.decembrī pieteicējs nosūtīja atbildētājam vēstuli, kurā informēja, ka nevar ierasties uz lēmuma pieņemšanu, lūdzot lēmumu pieņemt bez pieteicēja pārstāvja klātbūtnes *(lietas 54.lapa)*.

Sākotnējais lēmums pieņemts 2008.gada 2.janvārī, t.i., 36.dienā pēc protokola sastādīšanas, tātad, neievērojot LAPK 270.panta piektajā daļā noteikto 30 dienu termiņu. Tādējādi atbildētājs ir pieļāvis procesuālu pārkāpumu Lēmuma pieņemšanas procesā.

[12] Pastāvot šādiem lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, tiesa secina, ka pieteicējs ir nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības par to, ka pieteicējam piederošā transportlīdzeklī uzstādītajam tahogrāfam nav veikta periodiskā pārbaude, līdz ar to Autotransporta inspekcijas 2008.gada 7.aprīļa lēmums Nr.162 ir atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu un Administratīvā procesa likuma 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atcelt Autotransporta inspekcijas vadītāja vietnieka 2008.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.162, ar tā pieņemšanas dienu, un izbeigt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Grantiņi 1" (reģ.nr.44601002817) administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* A.Pāvele

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ A.Pāvele
Rīgā, 2010.gada 27.janvārī